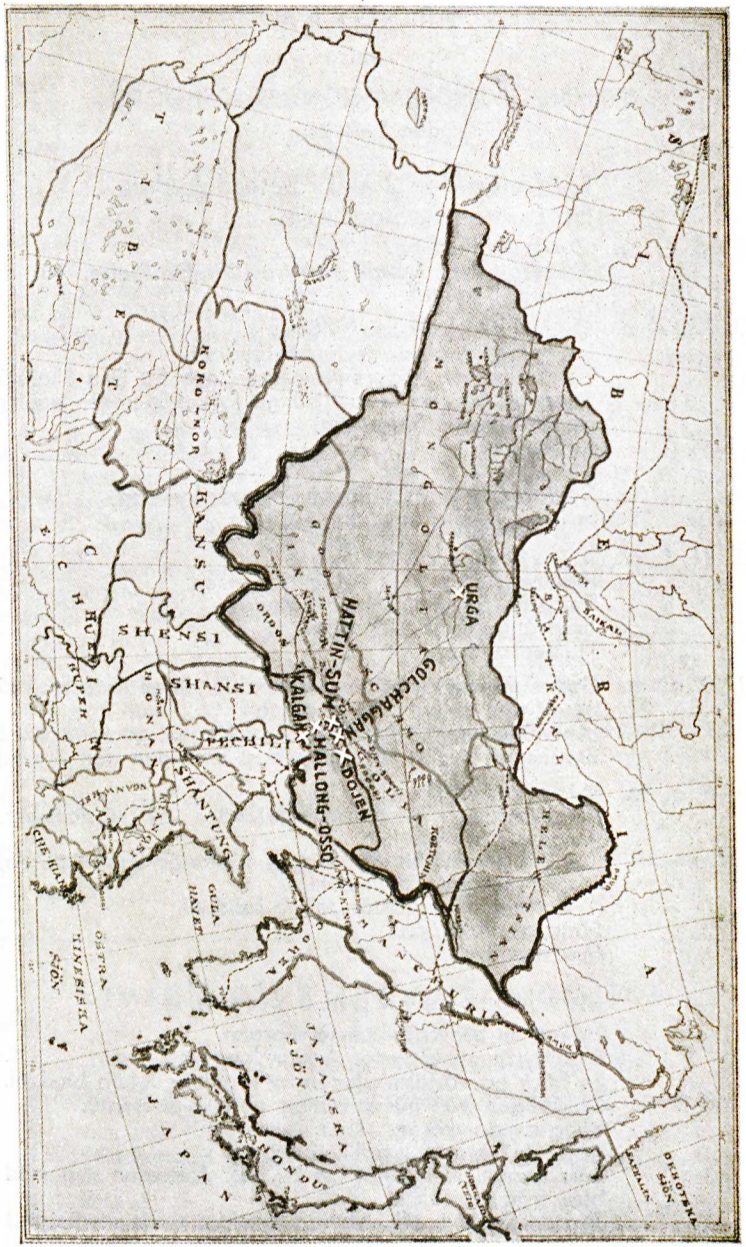

Karta över vårt missionsfält. De vita korsen utmärka missionsstationerna.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1945
73912

Bilaga medföljer.

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 7	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Juli 1945

Frimodighet

Kristlig frimodighet — det var det som främst präglade Svenska Mongolmissionens 48:de årshögtid.

Sådan frimodighet utesluter icke en realitetsbetonad syn på missionsläget. Men samtidigt som vi se farorna, hindren, ser vi Gud, vår Fader bakom dem och hör hans mäktiga stämma bjuda: »Frukta icke, ty jag är med dig.»

Vi kände oss som små svaga tjänare åt en stor Herre. Som skröpliga och oansenliga verktyg men verktyg i en stor Mästares hand.

Och därför hade vi frimodighet.

Det talades stora och varma ord om evangelium som en Guds kraft till frälsning. Inte så många ord om de vittnen som buro fram evangeliet men desto mer om evangeliet självt, detta underbara, gudomliga, kraftmättade budskap som förmår förmedla himmelens välsignelser till fallna, arma människosjälar.

Och därför att vi ha ett sådant härligt budskap att bringa Mongoliets folk, därför höves oss frimodighet och tro.

Det var det denna årshögtid gav en ny påminnelse om, en ny inspiration till.

Det viktigaste av allt.

Av redaktör *J. Lundahl.**

De ord som Jesus talar i Joh. 15:1—8 om vinträdet och grenarna har mycket att lära oss.

Här gäller det fruktbärandet i vår Herre Jesu Kristi tjänst. Ordet är talat till var och en enskild, men jag tror det också kan tillämpas på Svenska Mongolmissionen såsom en gren i det stora vinträdet, vars stam är Jesus Kristus. Även vår mission behöver rensas, för att den skall bära mera frukt.

Denna rensning kan ske på många olika sätt, men det är bara *de fruktbärande grenarna,* som rensas. Ett villkor för att en mission skall bära frukt såväl som för att ett enskilt Guds barn skall bära frukt är, att de stå under den mäktige vingårdsmannens rensande hand. Men, säger jag åter, det är bara *de fruktbärande grenarna,* som rensas.

Rensningen är den himmelska Faderns omvårdnad om sina barn. Det *finns* ingenting högre än att få stå under den himmelska vingårdsmannens rensande omsorg. Ty detta är villkoret för att bära mera frukt.

För varje ansvarskännande Jesu lärjunge blir alltså frågan denna: Är *jag* en fruktbärande gren i vinträdets stam? Frågan är allvarlig, ja, den kan ibland bli oss rent av skakande.

Samma sak gäller för oss såsom missionssällskap. Äro vi en *fruktbärande* mission? Ja, stå vi under vingårdsmannens rensande inflytande, så äro vi det. Men vi vilja då gärna själva förvissa oss om att vi bära frukt på det rätta sättet, och då gå våra tankar åter och åter ut till vårt arbete. Vi fråga oss själva både som enskilda och som missionsfolk: vilka *frukter* bär vi? *Finns* det någon frukt?

När man nu så skall granska frukten, frestas man att se saken från prestationssynpunkt: vad *jag själv,* vad *vi själva* åstadkommit. När man granskar sitt arbete från den synpunkten, frestas man ofta till modlöshet, det är ju så torftigt alltsammans! Och så börjar man att liksom vilja hänga på frukter, alldeles som

* Inledningsanförande vid Svenska Mongolmissionens årshögtid i Betesdakyrkan.

man hänger röda äpplen på julgranen, för att det skall se vackert ut. Men *granens* frukter är det icke. Frukten kommer nämligen från gemenskapen med stammen och med de livets safter och krafter, som från stammen rinna ut i grenarna.

Så är det också med Svenska Mongolmissionen och all annan mission. Ju innerligare förhållandet är mellan grenen och stammen, ju mer öppet och ohämmat safterna få flöda från stammen ut i grenarna, dess mer frukt blir det.

Det viktigaste för en mission såsom en gren i vinträdet är *inte* att beskåda frukten och undersöka, om det och det lönar sig, om det där och det där var äkta, om frukten tar sig bra ut o. s. v. Nej, *det* är inte det viktigaste. Utan det viktigaste, det är, att vi koncentrera all vår kraft på vår gemenskap med stammen, vårt införlivande med stammen, vårt införlivande allt djupare och djupare med Jesus Kristus.

Jag är säker på att jag med detta är inne på den viktigaste frågan i hela det nutida missionsarbetet och i hela det evangeliska arbetet överhuvud.

Vi äro så fallna för att vilja arbeta, prestera, stå i (och det *ska* vi ju göra, ja, göra det så mycket vi orka med). Men viktigare än allt annat är, att vi införlivas med Jesus Kristus. Det är böneumgänget med honom, det är bibelstudiet under bön och i hans gemenskap, det är detta, som är det viktigaste. Att Jesus Kristus må bli stor för oss, att vi från honom hämta näring och kraft alltmer och lära känna honom alltmer, ja, arbeta mer och mer på att lära känna honom och komma in i hans gemenskap — på *detta* må vår uppmärksamhet och energi och omtanke koncentreras mer och mer. Då bära vi frukt. Ty då strömmar i allt rikare flöde dessa livets safter från Jesus Kristus genom oss ut till människorna; helt naturligt kommer på det sättet dessa livssafter genom grenarna ut till de punkter, där frukterna bli till. Det blir frukt genom vårt införlivande med Jesus Kristus. Låt oss därför sträva efter att alltmera lära känna Jesus Kristus och därvid följa exemplet av aposteln Paulus som är det stora mönstret för oss, som bedriva hednamission. För honom var *allt* betydelselöst, ja, räknat som *avskräde* i jämförelse med detta att vinna Kristus, att lära känna honom, att bli ett med honom. Må detta vara vår önskan och vårt allra första intresse, må det vara utgångspunkten för all vår verksamhet, må det vara kraftkällan för all vår strävan! Då skall Gud välsigna oss.

Vi och de elända.

Från de hjälplösas värld.

Av missionär *Annie Eriksson.**

Det är särskilt en viss dags upplevelser i Mongoliet som jag ofta påmints om här hemma. Det var en strålande sommardag Jag var mycket klen då efter en nyss genomgången sjukdom och kunde endast gå med tillhjälp av krycka. Men medan jag långsamt rörde mig på slätten utanför Hattin Sum, fick jag se en underlig skara mongoler närma sig vår station. Det var 10—12 patienter från Sunnit. Åt en av dem hade bäddats på kamelryggen, de övriga hade under en veckas tid suttit och skakat på de ofjädrade, obekväma oxkärrorna. En stinkande och vidrig lukt förde de med sig på grund av sår och smuts. Några hade utom andra skavanker fel på ögonen. Andra kunde ej gå utan måste krypa. De övriga hade mer eller mindre utbredd syfilis. En äldre kvinna, som var som ett människovrak, hade mist sin näsa och överkäke. Halva ansiktet och huvudet samt arm och rygg var som en enda varhärd. Hon försökte tala, men ingen begrep vad hon väste fram.

Enligt mongolsed framlämnade var och en en »hattak» och ost eller smör och bad om förbarmande och läkedom. Min make och min syster togo genast hand om dem, och med vår medarbetare Bårrs hjälp tvättades såren, injektioner gavs, och ögonpatienterna fingo sin behandling. När jag såg denna lidande skara blev ordet i Matt 9: 36 så verkligt: »*Och när Jesus såg folkskarorna, ömkade han sig över dem, eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna, lika får som icke hava någon herde*». — Under det de fingo denna kärleksfulla behandling — (själv kunde jag ej aktivt deltaga på grund av svaghet efter min blodpropp) — lyste de fårade och lidande anletena upp, och på nytt blev kallelsen vi fått av Gud så stor och helig. Tänk bara att få gå därute och hjälpa alla de lidande och arma, som komma i vår väg. Att få ge dem kärlek och visa dem vägen till deras rätta hem, det är något som gör livet så rikt.

* Anförande i samband med Mongolmissionens utfärd till Borgen den 4 juni 1945.

Sjuka kommer till kliniken i Hattin-Sum.

Dagligen fingo alla de sjuka sin vård och behandling. Det var ett verkligt under att se vad som åstadkoms genom Guds välsignelse, som vi alltid nedbad. Småningom började de tala om återresa hem och om huru mycket de hade att berätta för sina anhöriga.

På våra sammankomster och möten hade de försökt vara med så mycket de kunnat. Och Guds helige Ande talade till dem, så de förstodo vad evangelium var och att Gud älskade dem. De som voro läskunniga läste gärna de bibeldelar och traktater de fått av oss. En del bibelord lärde de utantill.

Mycket funderade de över orsaken till att missionärerna kommit till deras land. »Har er konung sänt Er hit, och vem ger Er pengar, så Ni kan leva här och ge oss sjuka hjälp, utan att Ni begär stora summor och boskap av oss för medicin och vård? Våra egna lamor gör inget för oss utan stor betalning, och ofta få vi lämna allt vad vi äga, för att de ska läsa sina böner för oss. Och inte blir vi friska för det. Nej, vi begriper ej vad som gör att Ni vill vara här». Så där brukade dessa våra vänner tala. Men så fick de höra huru evangelium kom till vårt land. Och huru Gud sagt till oss att gå till Mongoliet och förkunna evangelium och hjälpa de sjuka och lidande. Och vi berättade,

att det hemma i Sverige är många bedjande och offrande vänner, som hjälper till i arbetet och ger oss det vi behöver. Mest talade vi om att Gud älskade alla människor och att det var för den skull vi kommit hit. »Jaha, nu förstår vi», sa' den äldste av dem, »det är himmelens Gud, som tänker på oss, lidande mongoler!»

Efter nära två månaders behandling var de färdiga att resa hem. De lovade att läsa det Guds ord de fått med sig samt bedja och tacka Gud. Den gamla kvinnan, som var så slut då hon kom, var strålande glad nu. Hennes sår voro läkta, och hon sade sitt tack, så gott hon kunde med sin ofärdiga mun. Och sist hade vi en andaktsstund med dem, inneslutande dem i Guds beskydd och hans frälsning.

De hade alla fått del av ljuset från ovan, det som Ni vänner här hemma hjälper till att sprida därute. Må vi alla hålla ut i detta kärlekens verk, tills Jesus kommer. När jag hållit en missionsstund i en skola här hemma, frågade jag till sist barnen: »Vad kan Ni barn göra för att mongolbarnen ska få höra om Jesu kärlek till dem»? En flicka svarade: »Bedja!» »Ja, vad mer?» frågade jag. Då steg en gosse upp och svarade: »Offra!»

Ja, detta är en vädjan till oss alla. Låt oss *bedja* och *offra*, medan dagen varar!

Bönens väldiga kraft.

Av missionär *Elsa Skallsjö*.*

Mer och mer under den sista tiden har det stått klart för mig, att detta om *Guds folks böner* är en allt för liten sak för oss. Bönen är en faktor, som vi måste räkna *mycket mera med*, än som vanligen är fallet.

Kanske vi invända: Vi är inga stormän i Guds rike; vi kan inte liksom en Elia på Karmel bedja ner välsignelsens strömmar över en törstig jord; vi är inte heller en Luther, en Wesley, en Moody. Nej, men Gud väntar inte av oss, att vi skola vara

* Föredrag i samband med Svenska Mongolmissionens årshögtid lördagen den 2 juni 1945.

det heller. Men vi kunna vara med bland dessa rättfärdiga, till vilka Guds ögon äro vända, dessa, till vilkas böner hans öron lyssna. Enligt ordet: »Mycket förmår en rättfärdig mans bön.»

»Åh», säger du, »min bön är så svag, och jag tycker den uträttar så litet.»

Nåväl. Har du någon gång som barn gått i skogen en vårdag och sett en liten porlande vårbäck? Du fröjdades över den. Du gladdes åt att höra, hur den risslade sig fram mellan stenarna.

Men plötsligt blev det stopp. Vad var det? Du måste titta efter. Det var skräp och kvistar och torra blad, som hindrade vattenflödet. Du fick röja undan hindret, du var glad åt att kunna göra det — och så skuttade den vidare i sitt muntra lopp. Du följde den inte längre. Men du hade fått vara med och en smula röja undan hindren på dess väg.

Den lilla bäcken skyndade vidare sin väg. Den når en större rännil. Den kommer till den stora floden. Och floden med sitt vattenfall driver de stora maskinerna. Så få vi elektrisk kraft i vårt land bland annat från just den där lilla rännilen. Och du var ju med och hjälpte till!

Vi Guds barn få vara med och hjälpa till att föra strömmen dit ut till de torra markerna. Kraften är inte vår, denna kraft som driver det stora maskineriet, kraften är Guds. Men ändå: vi *måste* vara med. Det är en underbar samverkan mellan mina böner och Guds kraft, och *Gud* har bjudit, att denna samverkan skall finnas; han *vill* ha det så och *måste* ha det så. Han måste ha min bön, din bön, allas vår bön.

»Gud kan väl frälsa hedningarna min bön förutan», kanske du säger.

Men betänk, han har själv bjudit oss bedja, bedja om arbetare i skörden, bedja för dem därute. Bönen är det verktyg han har lagt i vår hand — *varför kasta vi bort det?* Det är så oerhört allvarligt, att det gripit hela min varelse, när jag tänkt på huru vi kristna försumma att använda denna välsignade kraft, som Gud lagt i våra händer.

Det är som sagt en underbar samverkan som öppnas genom bönen. Jag som står där med min svaga, svaga bön, jag kan bli en kraft i hans tjänst. Jag beder, och Gud verkar. Jag är med och röjer undan de där torra löven, som hindra Guds väldiga strömmar. Dock: hur har jag inte många gånger svikit! Det kanske var så litet, som behövdes — men det var *jag*, som inte bad, det var *jag*, som hindrade. Och så nådde inte strömmen

Utsikt från Dojens missionsstation.

ditut till Mongoliet, till vårt missionsarbete där. Det var Guds folk här hemma som svek . . .

Och vänner, det är inte bara detta. Jag kanske förlorar allra mest själv. Säger inte Jesus: »Bedjen, och I skolen få, på det att eder glädje må vara fullkomnad.» Jag fråntager mig själv glädjen att få vara med i det stora verket och se mina böner besvarade.

Jag vill i sammanhang härmed berätta en liten händelse från min tid i Dojen i Mongoliet.

Vi hade en lärare därute, som gjorde oss mycket bekymmer vid flera tillfällen. När han en gång i vredesmod hotat oss till livet och sedan inte ville be om ursäkt (det var väl inte så farligt, menade han), så kände vi, att vi måste avskeda honom.

Det var en lång, prövande tid. De sista månaderna var jag ensam vid stationen med blott en liten handfull kristna, det var tre stycken utom jag själv. Vi ledo oerhört under trycket. (Läraren hade flyttat ett stenkast ifrån oss och bodde där med sin familj).

Så en dag kom vår gamla mjölkerska in till mig.

— Bön är en väldig kraft, sade hon.

— Ja, sade jag, bön är en väldig kraft.

— Om vi förena våra böner och bedja hela dagen, skall han inte då komma tillbaka?

— Jo, helt säkert. Men hela dagen kan vi väl inte bedja gemensamt fast vi kan ju bedja var för sig i våra hjärtan.

— Ja, men man talar ju om *fasta*, sade hon. Skola vi inte göra det?

— Jo, om du vill, skall jag gärna gå in i det också. Vi taga oss en sådan faste- och bönedag i veckan.

Så höll vi på i tre veckor, denna lilla kvinna och jag. Hon kom ibland sent på kvällen, då jag redan lagt mig, klockan 11 eller så, hon hann inte förr.

Tidigt en morgon bultade det på min dörr. Jag låg till sängs, men hoppade upp, tog på mig morgonrocken och gick och öppnade. Där stod denne lärare och hans hustru!

— Vi måste bedja att få komma tillbaka. Annars händer det oss något värre. Vi vill komma tillbaka igen, och förlåt mig, vad jag har gjort! Två djur ha dött för oss — och kommer vi inte nu så tar väl Gud något av barnen. Nu vågar jag inte dröja längre. Jag har känt edra böner.»

Och så berättar hustrun, hur de hade vaknat en natt och gått ut på fälten för att se till djuren. Då hade de fått se ett så underligt sken flammande på himlen och hur en ljusstråle stod rakt över vår station.

»Det brinner, det brinner! Skynda er att rädda stationen och barnen!» Och alla sprungo ut och sågo det flammande skenet. När de kommo närmare stationen sågo de ingenting, men när de gingo tillbaka igen, sågo de samma sken. De stodo länge, åtminstone en halvtimme, och sågo förundrade detta sken, och, sade läraren, »*alltsedan dess kände jag, hur Ni bad*».

Jag glömmer inte heller, hur den lilla mjölkerskan kom in den kvällen, strålande glad och sade: »Tänk vad bön är för en kraft!»

Ja: *tänk, vad bön är för en väldig kraft!* Den kraften ligger i allas våra händer. Tack, Gud, att du har lagt en sådan underbar kraft i människors händer — *din* kraft!

Mörkaste natt skall ljusna,
bittraste kval få ro,
lär du dig blott att vandra
på bönernas himlabro.
Måtte vi aldrig glömma,
var vi i världen gå,
att till Guds eget hjärta
den bedjandes suckar nå.

Det underbaraste av allt.

Av pastor *Frank Mangs.**

Det är några frågor jag skulle vilja lämna ut till Er, vänner. Har *du* något annat svar på de där frågorna än de svar, som jag från andra håll redan fått, så är jag tacksam att få veta det.

Det är mycket viktiga frågor, och jag har gång på gång framställt dem till människor, som äro mer belästa än jag och mer beresta än jag och som känner till världen därute bättre än jag.

Jag har frågat så här: Vet Ni någon religion eller någon filosofi, som kan påvisa sådana exempel på omskapade och förvandlade människoliv, som verklig kristendom kan? Jag har frågat sådana, som varit i Indien och Kina och i andra delar av världen: Har Ni någon gång påträffat någon religion eller någon filosofi, som på tio minuter kunnat i grund förändra en lastens träl och göra honom till en fin och god människa?

Alla de där jag frågat har stått tankfulla en god stund, men ingen av dem har kunnat plocka fram ett enda exempel på en religion, som härvidlag kunnat tävla med Jesu religion.

Från min erfarenhet som kristen och själavinnare kan jag dra fram många exempel på att människor inom loppet av några få minuter ha blivit totalt omskapade. Ja, var skulle jag börja om jag skulle berätta därom! Jag kan exempelvis ta fram en skrädderiarbetare jag lärt känna. Han råkade vara nykter en viss kväll, men annars var han för det mesta full. En duktig arbetare, men fattig, ty han söp upp det mesta av vad han förtjänade. Han var mellan 50 och 60 år gammal när Gud fick tag i honom. Han var skåning, och kunde jag härma skånedialekten skulle jag göra det. Hans bön var mycket kort. Den löd så här: »Jag har varit en skojare i femtiofem år, men fräls mig nu!» En kort bön, men det behövdes inte mer.

Ett år efteråt provade jag en kostym hos mannens principal (själv var han borta då). Principalen var icke en kristen, men medan han höll på att prova och märka sade han: »Ja, det här som hände med H. var i alla fall ett under. Jag har känt honom

* Anförande vid Svenska Mongolmissionens årshögtid i Betesdakyrkan söndagen den 3 juni.

under många år, och jag kunde aldrig tro, att något sådant skulle kunnat hända. Det största under, som har skett här i samhället de sista tio åren är H:s omvändelse. Jag har studerat honom i ett år nu, och säga vad man vill, men han är frälst.»

Detta var ett vittnesbörd av en oomvänd människa. »Evangelium är en Guds kraft till frälsning,» det är verkligen sant, detta.

Så har jag mött tjuvar, tjuvar som fått gå direkt ut från väckelsemötet att bekänna synd och betala skuld — och sen direkt till fängelset. En sådan man sade, då han satt där inom lås och bom: »Så länge jag var fri, var jag träl under mitt sjuka samvete. Här i fängelset sitter jag som fånge, men i mitt hjärta är jag fri, ty jag har frid med Gud.»

Män, besatta av orenhetens lusta, ha gripits av Gud, och under den heliga Andes belysning och himmelska ström har hjärtat blivit renat, tankarna blivit renade, sinnet blivit renat, blodet blivit renat och nerverna hela. Kroppen frälst och anden frälst.

Kan Ni säga någon religion eller någon filosofi, som under loppet av några minuter gjort ett sådant under? Vem kan? Ordet är fritt.

Jag skall fråga en sak till: finns det någonting ibland oss, som förädlar och förfinar en människa så som den kristna kärleken?

Det *finns* fina människor, som inte är kristna. Men finns det någonting, som kan ta en grov och ful och fördärvad människovarelse och förädla, förfina och förvandla den, såsom Kristi kärlek gör?

Tänk hur många jag sett av det sistnämnda slaget. De ha ofta suttit på undangömda platser på någon läktare eller på sista bänken nere i salen, deras kläder ha varit smutsiga och stinkande, deras kroppar ha varit smutsiga, deras själar ha varit smutsiga. Så ha de gripits av Jesus Kristus — och gått ut som renade människor. Deras anletsdrag ha förvandlats, så att dessa ansikten som en gång var grova och fula, de ha blivit fina och förnyade. Ibland har jag inte känt igen dem efter förvandlingen, de ha fått presentera sig för mig på nytt!

Vad är hemligheten i detta? Jo, det är att de tro på en levande Frälsare. Inte bara på en som *levde*, utan en som *lever i detta nu*. Ty frälsningsverket, kristendomen, det är inte bara, att jag godtar och teoretiskt tror på en berättelse, som är snart två tusen år gammal, utan levande kristendom är att lära känna En som *lever* i detta nu och som har all makt i himmel och på

jord: Jesus Kristus, och komma i förbindelse med honom. Detta är frälsningen, detta är förvandlingen. Den ädlaste gestalt, som trampat jordens yta, det var Jesus av Nasaret. När *han* kommer in i en människas liv, då förvandlas hon.

Den andra hemligheten till förvandlingen är den att grundtonen i den kristna religionen är *kärleken:* kärleken till Gud och kärleken till nästan. Det finns ingenting, som gör en människa så vacker som verklig kärlek.

Se på gamla morfar! Han är visst icke vacker. Men han får sonsonen i sina armar. Han älskar honom. Hans ansikte lyser, skrynklorna lyser, det vita håret lyser, blicken lyser — allting lyser.

Varför det? Han älskar.

På samma sätt här. När Frälsaren gör sin kärlek uppenbar för någon människa, börjar den lysa och stråla av glädje.

Djupare än någonting annat behöver mänskligheten av i dag en kraft, som ger människorna nya hjärtan och nya sinnen. Och då är det bara evangelium, som räcker.

Mer än någonting annat behöver världen det budskap, som är en Guds kraft till frälsning, ty det är bara *detta* budskap, som kan lära människorna att sant och verkligt älska.

Nu bara en fråga till: finns det någonting i ditt och mitt liv, som är så viktigt som att vi bli förvandlade av detta budskap, denna kraft? Du och jag vi är små, små celler i en mycket stor organism, en organism med mer än två miljarder andra celler. Men denna organism, som du och jag är två små celler i, den är mycket, mycket sjuk.

Kan du då tänka dig någonting, som är viktigare för dig och mig än att vi bli så friska, att livets krafter från oss strömmar ut till de många sjuka cellerna?

Svenska Mongolmissionens 48:de årshögtid.

Rika och givande dagar.

Svenska Mongolmissionens årshögtid föregicks av mycken bön, och när missionens ordförande, redaktör Lundahl avslutade mötet, kunde han med glädje i stämman slå fast, att »våra böner blivit hörda». Det var en frisk och frimodig stämning över

gudstjänsterna, och det är betecknande, att flera av talarna — utan att förut ha konfererat med varann — kommit att koncentrera sina vittnesbörd kring den sköna och trosfriska paulinska bekännelsen om evangelium som en Guds underbara kraft, underbarare och mäktigare än allt.

Årshögtiden började på aftonen den 2 juni, då missionens ordförande, redaktör J. Lundahl, höll hälsningstalet vid ett väl besökt samkväm i Betesdakyrkan.

Tal. erinrade härvid om den ljusning som inträtt i och med missionär Paul Georg Svenssons frigivning efter 27 månaders fängelsetid samt genom de ökade utsikterna till ett snart slut på det långvariga kriget i Kina, vilket i så hög grad hämmat missionsarbetet i Mongoliet. En ljusning innebär också det, att kriget i Europa är slut. Nu har vi skäl att hoppas — framhöll tal. — att det ej skall dröja så länge, tills den isolering, som så lång tid hindrat missionärernas hem- och utresor, äntligen blir bruten.

Tal. höll så en tänkvärd andlig betraktelse utgående från Jesu liknelse om vinträdet och grenarna. Det viktigaste av allt vore icke rent yttre verksamhet utan att växa in i allt djupare gemenskap med Kristus, en allt djupare delaktighet av honom och det andeliv han förmedlar.

Vid mötet förekom även ett av friskhet och frimodighet präglat föredrag av pastor *Anders Frostenson,* styrelseledamot i Svenska Mongolmissionen. Hans anförande rörde sig kring det paulinska ordet: »Jag blyges icke vid evangelium» och inskärpte de kristnas plikt att aldrig skämmas för den Frälsare som gjort dem så mycket gott och givit sitt liv för dem och vars evangelium var fullt av helig kraft.

Ytterligare förekom ett allvarsmättat anförande av missionär *Elsa Skallsjö,* som betonade bönens betydelse illustrerande den med en gripande berättelse från missionsfältet. Tal. gav uttryck åt sin sorg över att det heliga och mäktiga vapen som bönen utgjorde, i så ringa grad utnyttjades av de kristna.

Under samkvämet, då kaffe serverades, utfördes vacker sång av Gustav Vasa frivilliga kyrkokör under ledning av hr *Karl-Henrik Stenström.*

Talrikt besökta missionsgudstjänster.

Missionsgudstjänsten på söndag förmiddag hade samlat en mycket talrik publik, så att den stora kyrkan var i det närmaste fullsatt. På estraden såg man även i år den vördade gudsman-

nen, prins Bernadotte, sedan årtionden varmt intresserad mongolvän.

Pastor *Frank Mangs* var denna gång huvudtalaren. På sitt fängslande och närgående sätt predikade han över Jesu ord i dagens högmässotext: »Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv, ty den som vill bevara sitt liv, han skall mista det.» Det är jagiskhetens bojor som hämma det sanna livet, framhöll tal. som fyndigt och levande åskådliggjorde, hur hänsynen till det egna jaget band människorna i fjättrar och gjorde deras liv förkrymt.

Vid det av en god stämning burna mötet där en riklig kollekt upptogs för missionen medverkade även Betesdakyrkans föreståndare pastor *Arthur Johansson* med ett kortfattat anförande, varjämte hr *Forslöv* deltog med solosång.

Kvällens avslutningsmöte hade samlat en talrik publik och var präglad av en mäktig stämning. Missionssekr. *Havermark* bar vittne om den kärlekens ström som trots isolering och svåra tider binder samman de våra därute och missionärerna här hemma varjämte missionär *Joel Eriksson* ställde temat om evangeliet som en Guds väldiga kraft till frälsning i belysning av gripande livsbilder där utifrån. Pastor *Frank Mangs* som under hela mötet var i högform varierade samma tema genom en rad slående och djupt tänkvärda exempel från väckelsearbetet i hemlandet varefter missionärskandidat *Edvin Bohlin* gav uttryck åt sin och sina kamraters fasta beslut: Vi vilja icke svika den kallelse vi fått. Utom av damkören som berikade mötet genom väl utförda sångnummer förekom även en prestation som särskilt uppskattades, det var en grupp missionärsbarn klädda i mongoldräkter som med känsla och pietet sjöng en andlig sång på mongoliska språket.

Inkomststegring.

På lördagen förekom i Betesdakyrkans ungdomssal styrelsesammanträde och ombudsmöte, då övliga ärenden behandlades.

Revissionsberättelsen, som föredrogs vid ombudsmötet, uppvisar, att i gåvomedel influtit 87.450 kr. varjämte insamlats till missionärernas hem- och utresor 7.434 kr. Inalles ha inkomsterna stigit till ett belopp av 98.873 kr., vilket emellertid understiger utgifterna med 711 kr., i det dessa senare uppgått till 99.584 kr.

Behållningen vid årets slut har stigit från 102.042 kr. till 109.574, alltså med 7.000 kr. Ökningen är väsentligen beroende

på att fonden för missionärernas hem- och utresor stigit från 17.405 kr. till 24.840.

I samband med revisionsberättelsen meddelade missionens vice ordf. dir. *Joel Lindblom* en del upplysningar. Han nämnde bl. a., att utgifterna ej behövt överstiga inkomsterna om ej avsevärda reparationer å missionsvåningen Brunnsgatan 4 måst företagas. Vidare erinras om den pågående insamlingen till missionärernas hem- och utresor, för vilket ändamål behövdes ett belopp å 40.000 kr., ett mål, som borde kunna nås, om alla gjorde sitt bästa.

Revisorernas hemställan om tacksam ansvarsfrihet åt styrelsen bifölls.

Revisorerna påpeka att en av huvudorsakerna till de kraftigt stegrade utgifterna har varit den i Peking till följd av kriget rådande dyrtiden, vilket medfört, att kvartalsremissorna till missionärerna måst nära fördubblas, en utgiftsstegring, som emellertid uppvägs genom de med 25.000 kr. ökade gåvomedlen.

Styrelseval.

Vid styrelseval omvaldes de medlemmar som voro i tur att avgå, nämligen redaktör *J. Lundahl*, redaktör *N. P. Ollén*, missionssekreterare *M. Havermark* och fru *Eva Ollén*. Styrelsen består nu av följande personer: redaktör *J. Lundahl*, ordf., direktör *J. Lindblom*, v. ordf., missionssekreterare *J. Havermark*, sekr., fröken *Sigrid Sandquist*, kassaförvaltare, pastor *Frank Mangs*, apotekare *K. Nilenius*, pastor *Anders Frostenson*, missionär *Joel Eriksson*, pastor *Joh. Hagner*, fru *Eva Ollén*, direktör *Gustav Enocsson* och redaktör *N. P. Ollén*.

Som suppleanter fungera fröken *Edit Larsson*, fru *Molly Dahlberg* samt järnvägsbokhållare *Genborg*. Till medlemmar i arbetsutskottet utsågs red. Lundahl, dir. Lindblom, missionär Joel Eriksson, redaktör N. P. Ollén, missionssekreterare Havermark samt fröken S. Sandquist.

Till revisorer omvaldes grosshandlaren *E. Alfred Jansson* och fru *Lisa Molander* med redaktör *E. Rathsman* som suppleant.

Vid ombudsmötet förekom ett intresseväckande anförande av pastor *Frostenson* med utgångspunkt från Jesu ord till de 70 lärjungarna vid deras utsändande som vägröjare för evangelium.

Till sist förekom ett givande meningsutbyte om åtgärder avseende att samla ungdom för att hos dem väcka intresse för mongolmissionen.

Missionärskandidater efterlysas.

Vid styrelsens sammanträde behandlades ansökningar om antagande av missionärskandidater.

Från missionsledningens sida gavs härvid uttryck åt den meningen, att det behövdes åtskilliga nya missionärer därute, särskilt manliga sådana, i deras ställe som nu vid första lämpliga tillfälle måste resa hem. Man betonade, att detta fält med dess bistra klimat och nomadiserande befolkning, som nödvändiggjorde resor, kortare eller längre, krävde ett antal härdade unga män, som stode ut med strapatserna. Det beslöts att denna styrelsens vädjan skulle genom pressen tillställas den missionsintresserade allmänheten.

Utfärd till Borgen.

Årsmötet avslutades under måndagen, varvid en utfärd företogs till semesterhemmet Borgen. Det blev ur missionssynpunkt en givande dag, varvid pastor *Arthur Johansson* medverkade med ett intressant och instruktivt bibelstudium över Johannes tredje brev. I hög grad upplysande var även redaktör *Lundahls* föredrag om Världsmissionens läge just nu.

— Liksom efter förra världskriget en period av stark utveckling ägde rum på missionsfälten, kännetecknad av en förut icke skådad tillströmning av infödda medarbetare och av församlingsmedlemmar, så väntade talaren nu efter detta andra krigs slut en ny sådan missionens blomstringsperiod, en ny andens besökelsetid med rika strömmar av välsignelse över jordens folk. Talaren betonade även att de senaste krigsåren jämte de många nedslående erfarenheterna hade att uppvisa många underbart vackra drag, särskilt då i samband med de stora hjälpaktioner, som företagits av neutrala länder samt inom den anglosachsiska världen till förmån för nödställda länders nödlidande missionsföretag.

Vid eftermiddagens möte förekom ett par gripande missionsskildringar av missionärerna *Annie Eriksson* och *Elsa Skallsjö*, varefter mötet avslutades med bön av missionär *Joel Eriksson*.

Utom det andliga utbytet hade deltagarna att glädja sig åt Borgens vackra natur och en lekamlig förplägnad av bästa slag.

Meddelanden.

Från missionärerna har, sedan förra numret av Ljusglimtar från Mongoliet utkommit, ett telegram nått oss med förfrågan angående underhållet samt hälsningar till styrelsen, anhöriga och missionens vänner jämte ett meddelande om att allt var bra.

Till sina syskon har fröken Gerda Ollén skrivit ett brev i november förra året som just nu kommit fram. Hon talar i brevet om sin vistelse i västra bergen utanför Peking under sommaren. Denna hade varit stärkande och välgörande för hennes hälsa.

Missionär Joel Eriksson har haft ett telegram från missionär Almblad, Brittiska och Utländska Bibelsällskapets agent i Kalgan. Missionär Almblad har under en lång följd av år stått vår mission nära och haft mycket samarbete med våra missionärer då det gällt bibelns spridning i Mongoliet. Hans telegram innehöll ett tack för ett brev, som missionär Eriksson skrivit så sent som i april och vilket han nu fått. E:s brev som tydligen var mycket välkommet innehöll underrättelser om att sonen Paul Almblad som är bosatt i Finland och varit med i kriget lever och är vid god hälsa.

Ovannämnda brev och telegram säger oss att det är utsikter till att brev som sändes till våra missionärer nå dem.

Låt oss därför inte sluta upp med att skriva till de våra därute.

Adressen är fortfarande *18 Hsi La Hutung, Peking, N. China.*

*

Från en missionsorganisation, som vi länge stått nära, »Den Norske Misjonsallianse For Nord-China» i Oslo ha vi mottagit en hälsning. Brevet, som vi återger här nedan, låter oss något blicka in i våra norska missionsvänners känslor under ockupationstiden och under den frihetstid, som nu kommit.

Missionsalliansens missionärer äro våra närmaste grannar på missionsfältet, och vi ha under en lång följd av år haft ett mycket gott samarbete med dem. På deras sjukhus i Kalgan har både våra missionärer och våra mongoler många gånger fått kärleksfull hjälp och vård. Redan 1914 var doktor Hannestad uppe hos oss i Mongoliet och hjälpte oss med den första operation, där narkosen kom till användning. Även den nuva-

rande föreståndaren för sjukhuset i Kalgan, doktor Fotland, och diakon Rekkebo m. fl. ha besökt våra missionsstationer uppe i Mongoliet. När vår missionär Paul-Georg Svensson i fängelset insjuknade i tyfus, blev han svårt sjuk förd till norska sjukhuset, där han fick sakkunnig och god vård som hjälpte honom åter till hälsa. Vi står i stor tacksamhetsskuld till våra norska vänner för allt vad de gjort för missionär Svensson under hans svåra fängelsetid såväl som för all annan hjälp som vår mission fått.

Missionsalliansens missionärer ha, även de, under kriget varit avstängda från sitt arbete utom de som arbeta i sjukhusverksamheten i Kalgan, vilket arbete fått fortgå som vanligt. Vi tror emellertid att trångmålen och svårigheterna på fältet under krigsåren ha fört missionärerna därute än närmare varandra. Vi glädjas med våra norska vänner och tackar Gud för Norges frihet, som är ägnad att ge nytt mod och nya förväntningar även för missionsarbetet.

Missionssekreterare Hjelm-Larsen skriver:

»Edert telegram av den 11 maj ha vi mottagit. Den vackra hälsningen uppläste för styrelsen i dag, och jag vill på styrelsens vägnar framföra vårt varmaste tack. Det var också för oss mycket glädjande att få höra om eder missionär Paul-Georg Svenssons frigivning från fängelset i Kalgan. Jag vet, att våra vänner vid sjukhuset i Kalgan, som ligger i grannskapet till fängelset, sökte att göra sitt allra bästa för den käre fångne kamraten även efter sedan han kom ut ifrån sjukhuset. Vår hälsning och vårt tack till Eder och till det svenska folket blir så fattigt. Vi äro överväldigade av den hjärtevarma kärlek, som visats emot oss under dessa svåra år. Det är nåd ifrån Gud.»

»Då jag — fortsätter vår norske broder — efter krigets utbrott 1940 besökte Sverige, var jag en förmiddag under min vistelse hos vännerna i Svenska Alliansmissionen i bön till Gud för vårt land och folk. Under bönen fick jag som det föreföll mig ett svar från Herren genom Hosea 2:18: 'Båge och svärd och vad till kriget hör skall jag bryta sönder och skaffa bort ur landet och låta dem bo där i trygghet.' Trots detta löfte, som jag i tro fick taga emot som en hälsning till mitt norska land, var jag ofta under krigsåren orolig både för vårt folk och för vår mission. När flyglarmen gick, när ödeläggelsens bomber haglade i öst och väst, när underrättelser kom om avrättningar, fängslanden, terror och sadism mot oskyldiga människor, när de hotade med att förhindra vårt arbete och jag själv en kall

februarinatt blev arresterad och efter ett obehagligt uppehåll på Viktoria terrasse blev förd till Grini fångläger, då var det, som om tron ville vackla. Det självtillsatta kyrkodepartementet hade hotat med strafflagen på grund av vår käre pastor Olof Schöiens av Kristi Ande präglade verksamhet på Dokka och satt honom i arrest på Lillehammer under 14 dagar. Men Gud var trofast enligt sitt löfte, och då fredsklockorna ringde, måste fienden ut ur landet. Då kunde jag inte annat än tillsammans med mina landsmän stämma in och sjunga: 'Norske mann i hus og hytte, takk din store Gud, landet ville han beskytte, skjönt det mörkt saa ut.' Gud hade hållit sin hand över Missionsalliansens arbete både ute och hemma. Mardrömmen, som hade varat i över fem år, var nu slut. Vi kan nu åter andas fritt och förflytta oss, vart vi vill och tala öppet om allt, som vi under denna tid har måst behålla för oss själva. Vi behöver inte längre vara rädda för att mannen vid vår sida på spårvagnen eller på offentliga platser kan vara en angivare, som lyssnar i hopp om att kunna tjäna '30 silverpenningar' genom att rapportera oss. Må Gud bevara oss ödmjuka under hans väldiga hand, och må vi giva honom ära och tack för allt.»

Influtna missionsgåvor.

Maj månad		*Januari—april månader*	
1944	1945	1944	1945
9.947: 30	9.229: 07 *	34.021: 51	38.281: 91 **

* Därav till hem- och utresor 318:—.
** Därav till hem- och utresor 989: 91.

Redovisning.

JANUARI MÅNAD.

Forts.

Nr 450 M. N., Rögle 5 kr; nr 451 A. P., Gubbhögen 3 kr; nr 452 S. S., Borås 3 kr; nr 453 A. M., Borås 8 kr; nr 454 S. L., Tranemo 10 kr; nr 455 S. E., Kvidinge 3 kr; nr 456 A. K., Hjortkvarn 3 kr; nr 457 Syster Lina, Hebr, 13:8; 25 kr; nr 458 F. B., Kalix 3 kr; nr 459 C. A., Kortebo 5 kr; nr 460 M. N., Asmundtorp 10 kr; nr 461 G. A. M., Trollhättan 10 kr; nr 462 S. S., Eksjö 8 kr; nr 463 J. T., Stockholm 3 kr;

nr 464 G. C., Orup 2 kr; nr 465 A. M., Visby 2 kr; nr 466 H. E., Trekanten 16 kr; nr 467 S. A., Borås till M. Perssons underhåll 15 kr; nr 468 H. H., Åby 20 kr; nr 469 Kärråkra Missionsförsamling gm S. A., 50 kr; nr 470 N. E., Lillmarieby 10 kr; nr 471 E. A., Avesta 2 kr; nr 472 C. W. S., Landsort 3 kr; nr 473 R. S., Nye 3 kr; nr 474 K. D., Älmestad 5 kr; nr 475 A. A., Norrahammar till V. Almqvists underhåll 20 kr; nr 476 H. T., Mullsjö 8 kr; nr 477 A. L., Kalix 1 kr; nr 478 E. G., Järnforsen 30 kr; nr 479 B. K., Trbg 10 kr; nr 480 I. J., Hbg 10 kr; nr 481 C. G, Klevshult 50 kr; nr 482 A, H., Svalöv 5 kr; D:o till P. G. Svensson 10 kr; O. J., Höganäs 5 kr; nr 483 C. E. A., Enköping 10 kr; nr 484 E. o T. Ö., Skövde 20 kr; nr 485 B. J., Spannarp 10 kr; nr 486 S. A., Jonstorp 8 kr; nr 487 E. W., Mönsterås 3 kr; nr 488 S. S., Öskeviksby 8 kr; nr 489 A. H., Stehag 2 kr; nr 490 B. H., Hbg 18 kr; nr 491 A. E., Bullaren 3 kr; nr 492 M. F., Karlskrona 10 kr; nr 493 E. P., Kvidinge 10 kr; nr 494 J. K., Arvidsjaur 3 kr; nr 495 H. T., Borås 3 kr; nr 496 G. E., Vitå 10 kr; nr 497 H. R. O., Huaröd 3 kr; nr 498 N. H., Alstad 25 kr; nr 499 A. E., Ljungbyholm 3 kr; nr 500 N. J., Stockholm 8 kr; 501 H. L., Gävunda 2 kr; nr 502 Mongolvännerna i Trelleborg gm R. I., 52 kr; nr 503 H. B., Malmö 3 kr; nr 504 S. O., Skärvången 50 kr; nr 505 A. A., Borgstena 8 kr; nr 506 O. S., Sandarne 10 kr; nr 507 E. A., Jönköping 10 kr; nr 508 E. N., Nävlinge 25 kr; nr 509 C. N., Stidsvig 3 kr; nr 510 E. L., Umeå 8 kr; nr 511 A. U., Skelleftehamn 3 kr; nr 512 M. N., Göteborg 10 kr; nr 513 R. H., Göteborg 10 kr; nr 514 V. L., Diö 3 kr; nr 515 L. K., Torsås 10 kr; 516 A. o H. A., Trollenäs 3 kr; nr 517 Mongolvännerna i Arild gm H. S., 70 kr; nr 518 Ope Missionsförsamling gm E. W. P., till Folke Perssons underhåll 50 kr; nr 519 F. W., Blidsberg 10 kr; nr 520 J. H., Obbola 18 kr; nr 521 M. L., Skellefteå 6 kr; nr 522 H. F., Vårkumla 16 kr; 523 A. T., Skara 100 kr; nr 524 T. H., Bollnäs 3 kr; nr 525 M. von M., Stockholm 20 kr; F. O. W., Mälarhöjden 10 kr; nr 526 M. H., Hbg till Håbbitås underhåll 125 kr; nr 527 E. S., Järvsö 2 kr; 528 S. B., Hoverberg 10 kr; nr 529 M. N., Spannarp 3 kr; nr 530 A. T., Örebro 10 kr; nr 531 H. M. P., Malmö 20 kr; nr 532 S. O., Tärnsjö 1 kr; nr 533 M. E., Saltsjö Bo 10 kr; nr 534 L. L., Vänersborg 3 kr; nr 535 H. P., Lindesberg 14 kr; nr 536 D. V., Smålands Taberg 1 kr; nr 537 Mongolvännerna i Åtvidaberg gm O. A., 30 kr; nr 538 E. N., Oskarshamn 25 kr; nr 539 F. W., Skåre 3 kr; nr 540 S. K., Stockholm 3 kr; nr 541 P. J., Orsa 3 kr; nr 542 K. L., Tärnsjö 5 kr; nr 543 E. S., Mjöbäck 3 kr; nr 544 B. J., Tingsdal 3 kr; nr 545 M. O., Dala-Järna 3 kr; nr 546 E. Ö., Norrtälje 3 kr; nr 547 S. J., Skövde 1 kr; nr 548 O. P., Mölndal 20 kr; nr 549 L. O., Borås 25 kr; nr 550 B. E., Enskede 3 kr; nr 551 V. T., Norrahammar 5 kr; nr 552 A. B., Boden 5 kr; nr 553 E. S., Oskarshamn 24 kr; nr 554 G. W., Tyringe 3 kr; nr 555 S. B., Stockholm 3 kr; nr 556 T. K., Stockholm 5 kr; nr 557 H. M., Kalmar 3 kr; nr 558 E. S., Karlstad 5 kr; nr 559 A. V., Gamleby 3 kr; nr 560 V. L., Föllinge 2 kr; nr 561 H. N., Härnösand 3 kr; nr 562 M. S., Vänersborg 3 kr; nr 563 Djursholmskretsen till Bimbas underhåll 145 kr.

Summa kronor 7.919:39.

FEBRUARI MÅNAD.

Nr 564 N. P., Falerum 50 kr; nr 565 A. P., Upsala 20 kr; nr 566 K. L., Borås 15 kr; nr 567 B. H., Landskrona 10 kr; nr 568 I. F., Hok 2 kr; nr 569 A. P., Morarp 8 kr; nr 570 J. C., Älvsbyn 8 kr; nr 571 A. B., Mantorp 9 kr; nr 572 H. A., Borås 3 kr; nr 573 A. S., Enskede 3 kr; nr 574 A. F., Gävle 5 kr; nr 575 H. H., Ödenäs 3 kr; nr 576 M. S., Stjärnhov 3 kr; nr 577 A. N., Gendalen 5 kr; nr 578 E. A., Hudiksvall 2 kr; nr 579 T. F. S., Duvbo 13 kr; nr 579a S. N., Kristdala 10 kr; Onämnd 100 kr; nr 580 A. K., Långedrag 3 kr; nr 581 S. R., Skepparslöv 2 kr; nr 582 J. O. E., Stockholm 3 kr; nr 583 E. W., Getinge 3 kr; nr 584 I. H., Malmö 3 kr; nr 585 J. A., Örebro 1 kr; nr 586 M. L., gm E. K., Madängsholm 10 kr; nr 587 L. N., Hålland 8 kr; nr 588 H. S., Kattarp 1 kr; nr 589 S. K., Ljungbyholm 3 kr; nr 590 E. H., Stocksund 3 kr; nr 591 K. K., Undersåker 6 kr; nr 592 R. L., Stockholm 45 kr; nr 593 A. N., Stockholm 8 kr; nr 594 Medle sykrets i st. f. blommor vid fru Ester Lundmarks bår 48:40 kr; nr 595 Landvetters Missionsförenings syföenirng spbm 12 kr; nr 596 A. G., Stockholm 10 kr; nr 597 B. P., Höganäs 10 kr; nr 598 I. N., Borgholm 50 kr; till Vivan Almqvists underhåll; nr 599 I. L., Söråker 3 kr; nr 600 S. N., Vejbyslätt 100 kr; nr 601 H. K., Göteborg 8 kr; nr 602 A. H., Stora Tuna 5 kr; nr 603 G. J., Jönköping 8 kr; nr 604 E. E., Gamla Upsala 8 kr; nr 605 E. Å., Uddevalla 3 kr; nr 606 L. A., Stockholm 1 kr; nr 607 S. R., Nässjö 8:25 kr; nr 608 G. J., Abrahamsberg i st. för blommor på Anna Ohlssons bår 5 kr; nr 609 O. R., Tyringe 25 kr; nr 610 I. R., Stocksund 15 kr; nr 611 S. J., Kalix 7 kr; nr 612 E. A., Siringe 1 kr; nr 613 J. Å., Halmstad 5 kr; D:o till hem- och utresor 3 kr; nr 614 T. J., Lundsbrunn 4 kr; nr 615 A. L., Stockholm 5 kr; nr 616 S. J., Malmö 3 kr; nr 617 E. N., Borås 3 kr; nr 618 E. J., Sunne 3 kr; nr 619 J. S., Enskede 2 kr; nr 620 R. O., Stockholm 25 kr; Kollekt vid syförening i Sthlm 10:30 kr; nr 621 A-L. H., Ljungby 5 kr; nr 622 H. J., Vitsand 5 kr; nr 623 Allerums Missionsförening gm J. P., 75 kr; nr 624 O. E. G., Huskvarna 8 kr; nr 625 H. A., Stockholm 3 kr; nr 626 K. A., Olofström 2 kr; nr 627 I. N., Åsarum 5 kr; nr 628 L. J., Göteborg 3 kr; nr 629 T. D., Nässjö 3 kr; nr 630 S. W., Göteborg 5 kr; nr 631 A. J., Bjuråker 3 kr; nr 632 M. R., Malmö 3 kr; nr 633 A. W., Adelöv 2 kr; nr 634 A. A., Fristad 8 kr; nr 635 E. Ö., Töreboda 10 kr; nr 636 E. J., Ljung 8 kr; nr 637 R. A., Ljung 5 kr; nr 638 Hönö Missionsförsamlings syförening gm T. N., 50 kr; nr 639 E. W., Göteborg 10 kr; nr 640 W. F., Fagersta 5 kr; nr 641 E. S., Bidalite 8 kr; nr 642 H. H., Mjölby 3 kr; nr 643 I. F., Lyrestad 5 kr; K. S., Östersund 23 kr; nr 644 A. N., Eslöv 3 kr; nr 645 L. H., Mullsjö 5 kr; nr 646 A. B., Åhus 3 kr; nr 647 U. A., Offerdal 7 kr; nr 648 L. L. K. F:s kvinnoförening gm H. S., Aavajärvi 15 kr; nr 649 V. H., Lidköping 8 kr; nr 650 H. L, Abrahamsberg 3 kr; nr 651 H. P., Ängby 6 kr; nr 652 R. L., Norredsbyn 3 kr; nr 653 C. N., Ödåkra 1 kr; nr 654 S. K., Strängsered 1 kr; nr 655 F. E., Lotorp 1 kr; nr 656 A. H., Hälsingborg 1 kr; nr 657 A. B., Lund 3 kr; nr 658 G. H., Luleå 3 kr; nr 659 R. H., Hidingebro 20 kr; nr 660 I. E., Fjugesta 3 kr; nr 661 L. R., Hardemo 5 kr; nr 662 J. F., Hälsingborg 8 kr; nr 663 M. M., Odensberg 5 kr; nr 664 J. A., P., Tärnaby 3 kr; nr 665 B. N., Tärnaby 3 kr; nr 666 A. E., Sala 3 kr; nr 667 N. N., Stockholm till infödd medarbetare 100 kr; nr 668 E. W., Österskär 5 kr; nr 669 E. N., Jönköping

3 kr; nr 670 F. S., Tierp 8 kr; nr 671 E. S., Edsberg 3 kr; nr 672 K. o H. S., Sandhamn 10 kr; nr 673 B. B., Alingsås 1 kr; nr 674 M. N., Falun 8 kr; nr 675 A. L., Töre till Svenssons barn 10 kr; nr 676 I. P., Spånga 23 kr; nr 677 B. P., Mjäldrunga 10 kr; nr 678 C. Ö., Härnösand 3 kr; nr 679 A. A., Söderköping 20 kr; nr 680 H. B., Mölnbo 5 kr; nr 681 E. J., Stehag 8 kr; nr 682 E. J., Strängesered 3 kr; nr 683 M. P., Halmstad 5 kr; nr 684 O. K., Jämshögsby 4 kr; nr 685 A. E., Kalix 10 kr; nr 686 R. C., Ervalla 10 kr; nr 687 A. J., Mariestad 10 kr; nr 688 A. E., Knivingaryd 5 kr; nr 689 F. L., Trädet 5 kr; nr 690 E. G., Lidköping 3 kr; nr 691 I. W., Vingåker 10 kr; nr 692 S. A., Upsala 8 kr; nr 693 A. A., Borås 3 kr; nr 694 E. N., Mjöhult 7 kr; nr 695 M. L., Rönninge 5 kr; nr 696 M. N., Göteborg 50 kr; nr 697 L. J., Styrsö 3 kr; nr 698 I. J., Tärnsjö 30 kr; nr 699 K. A., Järle 3 kr; nr 700 A. A., Tyringe till S. Martinssons underhåll 10 kr; nr 701 L. H., Stockholm 3 kr; nr 702 R. W., Sävedalen 3 kr; nr 703 A. S., Öra gm D. S., 5 kr; nr 704 E. D., Bankeryd 30 kr; nr 705 S. S., Selånger 8 kr; nr 706 Mongolvännerna i Åtvidaberg gm O. A., 15 kr; nr 707 E. E., Stockholm 15 kr; nr 708 Vänner i Fridene 144 kr; nr 709 E. B., Stora Ved 3 kr; nr 710 L. K., Göteborg 48 kr; nr 711 E. K., Granbergsdal 3 kr; nr 712 J. J., Gissleås 8 kr; nr 713 O. G., Stockholm 3 kr; R. B., Enviken 3 kr; E. W., Stockholm 10 kr; nr 714 E. J., Askeryds kyrkby 9 kr; Onämnd, Ronneby 10 kr; nr 715 A. L., Kilafors 3 kr; nr 716 S. G., Stockholm 2 kr; nr 717 D. H., Lillhagen 5 kr; nr 718 K. F. U. K. koll. vid E. B., besök gm A. J., Hälsingborg 21:10 kr; nr 719 A. B., Ystad 10 kr; nr 720 K. H., Borlänge 8 kr; nr 721 I. L., Falun 3 kr; nr 722 B. F., Storängen 6:50 kr; nr 723 H. O., Lovene 50 kr; nr 724 S. J., Bräcke 3 kr; nr 725 B. P., Ledbergskulle 3 kr; Koll. vid kvällssyfören. 14:30 kr; nr 726 M. J. B. Ö., Traneberg 3 kr; D. W., Smålands Taberg 1 kr; nr 727 R. V., Satserup 9:65 kr; nr 728 A. J., Källna 3 kr; nr 729 K. A. H., Boden 4 kr; nr 730 E. K., Halmstad 5 kr; nr 731 B. C., Påarp 3 kr; nr 732 M. W., gm L. W., 350 kr; Onämnd Axmarby 25 kr; nr 733 T. S., Skillingaryd 5 kr; nr 734 H. N., Nälden 3 kr; nr 735 E. K., Falköping 3 kr; nr 736 S. P., Skromberga 13 kr; nr 737 Lorås D. U. F. gm O. J., 20 kr; nr 738 M. R., Sävedalen 5 kr; nr 739 I. H., Hälsingborg 20 kr; nr 740 N. M., Glimåkra 3 kr; nr 741 G. E. B., Ängby 5 kr; nr 742 E. O., Uddevalla 3 kr; nr 743 R. P., Eksjö 7 kr; V. P., Råsunda till en fattig mongol 7 kr; Koll. vid kyrkkaffe hos fru H., Bromsten 10:25; E., 10 kr; L. H., Klågerup till E. B., utresa 10 kr; nr 744 S. J., Jönköping 50 kr; nr 745 A. Å., Strövelstorp 10 kr; nr 746 H. Å., Strövelstorp 10 kr; 747 R. S., Angerdshestra 10 kr; nr 748 A. B., Stockholm 8 kr; nr 749 A. J., Lorås 2 kr; nr 750 E. N., Landskrona 100 kr; nr 751 S. P., Skänninge 3 kr; nr 752 A. V. S., Hälsingborg 100 kr; nr 753 H. L., Gävle 3 kr; nr 754 E. o G. F., Kvidinge 50 kr; nr 755 H. A., Ljusfors 3 kr; nr 756 E. S., Härnösand 3 kr; nr 757 D. R., Alingsås 25 kr; nr 758 A. E. S., Jönköping 3 kr; nr 759 Mongolmissionens vänner i Falköping gm E. J., 100 kr; nr 760 B. N., Bankeryd 10 kr; nr 761 E. H., Gate 8 kr; nr 762 A. B., Karlshamn 2 kr; nr 763 L. L., Klutmark 6 kr; nr 764 E. O., Floby 10 kr; nr 765 Vittsjö söndagsskola gm B. N., 13 kr; nr 766 J. W., Rejmyra till G. O., underhåll 5 kr; nr 767 Kv. internat. böndag i Immanuelskyrkan i Lidköping gm O. F., 47 kr; nr 768 E. Ö., Sunne 10 kr; nr 769 M. E., Klippan 2 kr; nr 770 O. J., Järle 8 kr; nr 771 E. R., Bredaryd 5 kr;

nr 772 R. D., Hökerum 8 kr; nr 773 E. R., Delsbo 3 kr; nr 774 H. H., Upsala 3 kr; nr 775 A. W., Kvidinge 3 kr; nr 776 E. K., Torrom 3 kr; nr 777 I. J., Göteborg 25 kr; nr 778 M. T., Stockholm 5; nr 779 Småskolebarnen i Jonstorp spbm gm H. M. O., 15:75 kr; nr 780 O. O., Latorpsbruk 12 kr; nr 781 A. W. N., Kristianstad 3 kr; nr 782 E. L., Norrtälje 10 kr; nr 783 A. R., S. Sunderbyn 8 kr; nr 784 S. W., Köpmanholmen 8 kr; nr 785 E. R., Växjö 5 kr; nr 786 A. H., Söderhamn 8 kr; nr 787 E. J., Daiby 5 kr; nr 788 G. K., Ånge 3 kr; nr 789 H. O., Ljusfors 2 kr; nr 790 T. R., Kalmar 12 kr; nr 791 K. H., Tågarp 15 kr; nr 792 E. S., Upplands Väsby 8 kr; nr 793 A. H., Klässbol 3 kr; nr 794 G. B., Eskilstuna 3 kr; nr 795 B. L., Mullhyttemo 1 kr; nr 796 E. N., Vårgårda 3 kr; nr 797 E. L., Deje 2 kr; nr 798 R. S., Vansbro 3 kr; nr 799 E. J., Asklanda 1 kr; nr 800 G. S., Runhällen 3 kr; H. F., Kåge 5 kr; Koll. vid syförening 19:30 kr; Koll. i Baptistkapellet, Bromsten gm E. S., 13:50; nr 801 S. S., Jokkmokk 8 kr; nr 802 E. E., Alingsås 25 kr; nr 803 T. F., Falerum 50 kr; nr 804 E. O., Falköping 20 kr; nr 805 G. A. W., Tärnsjö 3 kr; nr 806 M. S., Jämserum 2 kr; nr 807 W. M., Kräbbleboda 5 kr; nr 808 A. E., o A. J., Borås till M. P. underhåll 10 kr; nr 809 B. E., Hudiksvall 3 kr; nr 810 B. O., Viksjöfors 3 kr; nr 811 O. S., Äppelviken 8 kr; nr 812 K. E., Lannabruk 4 kr; S. S., Stockholm 50 kr; J. M., Stockholm 10 kr; Insamlat gm J. E., koll. Hälsingborg 60 kr, över Sävne 31:16 kr, Linköpings soldathem 10 kr, Östgöta Luftvärnsregemente 20 kr, Linköping 114:47 kr, Mjölby 36:50 kr, Habo 43:90 kr, Kortebo 20 kr, I. o. A., Jkping resebidrag 3 kr, Angerdshestra 15:25 kr, Skillingaryd 95:54 kr, systrarna P., 100 kr, E. J., Jkping 5 kr, M. E. A., Jkping till V. A:s hemresa 21 kr, J. A., Jkping till D:o 10 kr, koll. Mullsjö 56 kr, Falköping 123 kr, Tidaholm 101 kr, Madängsholm 45:16 kr, K. L., Madängsholm 5:30 kr, Fröjered 78:53 kr, Fridene 101:67 kr, Hjo 102:05 kr, G. B., Uppsala 25 kr, F. B., 8 kr, L. L., 3 kr, B. L., Västerås 5 kr; nr 813 E. S., Falkenberg 5 kr; nr 814 A. J., Bankeryd 3 kr; nr 815 A. S., Tärnaby 3 kr; nr 816 E. J. B., Hudiksvall 6 kr; Okänd 10 kr; 817 M. A., Lilla Harrie 20 kr; nr 818 Sånntorps Juniorförening gm M. H., Askersund 15 kr; nr 819 E. G., Mariestad 10 kr; nr 820 D. U. F., Medle gm J. L, 50 kr; nr 821 A. J., Granbergsdal 6 kr; nr 822 A. A., Kristinehamn 3 kr; nr 823 I. J., Töre 3 kr; nr 824 M. S., Kisa 3 kr; nr 825 A. B., Kilafors 2 kr; M. D., Stockholm 10 kr; nr 826 R. D., Örkelljunga 10 kr; 827 I. L., Upsala 5 kr; A. O., 10 kr; nr 828 A. R., Vinslöv 3 kr; I. J., Göteborg 1 kr; koll. vid syförening 9:85 kr.

Summa kronor 5.127:68.

MARS MÅNAD.

Nr 829 M. J., Eksjö 13 kr; nr 830 E. A., Borås 20 kr; nr 831 E. A., Höckerstad 3:25 kr; nr 832 L. A., Göteborg 3 kr; nr 833 B. B., Kilsmo 5 kr; nr 834 K. J., Sundsvall 5 kr; nr 835 O. K., Forshaga 10 kr; nr 836 A. S., Stockholm 3 kr; nr 837 J. O., Malmö 2 kr; nr 838 I. M., Lagmansholm 5:80 kr; nr 839 N. P., Hörby 3 kr; nr 840 A. G., Stockholm 10 kr; nr 841 M. J., Vollsjö 50 kr; nr 842 E. L., Traneberg 10 kr; nr 843 A. D., Kristdala 50 kr; nr 844 C. J., Rossön 10 kr; nr 845 S. R., Ystad 25 kr; nr 846 R. N., Lidingö 8 kr; nr 847 B. L., Bollstanäs 3 kr; nr 848 M. J., Siringe 6 kr; nr 849 Nätra kyrkliga

Ungdomskrets gm H. M., 15 kr; nr 850 S. H., Karlskrona 7 kr; koll. vid syförening 6: 95 kr; nr 851 A. L. B., Stockholm 5 kr; nr 852 N. D., Västerås, till A. o. S. M. underhåll 25 kr; nr 853 J. H. E., Äppelviken 18 kr; nr 854 E. P., Stockholm 2 kr; nr 855 Mongolkretsen i Trelleborg gm R. I., 78 kr; nr 856 E. S., Jönköping 7: 30 kr; nr 857 L. S., Karlskrona 50 kr; A. G., Upsala 15 kr; nr 858 N. W., Ås 2 kr; L. S., Smålands Taberg till Vivan Almqvists hemresa 50 kr; L. H., Klågerup till E. Bengtssons utresa 10 kr; nr 859 F. G., Höganäs 5 kr; nr 860 J. P., Höganäs 2 kr; E. L., Billeberga till fars minne 15 kr; D:o till F. S:s underhåll 5 kr; nr 861 M. A., Mölndal 200 kr; nr 862 Mongolgruppen i Strömsund gm V. E., till M. o. F. P:s hemresa 20 kr; nr 863 H. F., Pålgård 2 kr; nr 864 H. M., Skellefteå 8 kr; nr 865 N. Å., Kåge 5 kr; nr 866 A. S. M., Jönköping 50 kr; nr 867 Z. B., Trelleborg 30 kr; nr 868 E. J. o. H. K., Mönsterås gm A. B., 3 kr; Onämnd gm R. B., 10 kr; nr 869 A. J., Stockholm 5 kr; nr 870 H. A., Jämshögsby 10 kr; nr 871 H. A., Ödenäs 3 kr; nr 872 I. A., Stockholm 3 kr; nr 873 H. S., Fryksåsen 2 kr; nr 874 R. L., Vargön 3 kr; nr 875 A. P., Borlänge 3 kr; nr 876 Vänner i Bodafors gm H. R., 26 kr; H. R., Bodafors 14 kr; nr 877 S. O., Strömsnäs bruk 10 kr; nr 878 B. P., Ledbergskulle 25 kr; nr 879 K. R., Upsala 6 kr; nr 880 S. A., Gentofta 3 kr; nr 881 E. A. N., Arvika 3 kr; nr 882 H. S., Katrineholm 3 kr; nr 883 K. N., Eksjö 3 kr; nr 884 E. N., Bohult 3 kr.

Forts.

Varmt tack till varje givare!

»Ty för hans namns skull hava de dragit åstad, utan att hava tagit emot något av hedningarna.» 3 Joh. v. 7.

För missionsvänner som under sommaren besöka Stockholm finns ett möbl. rum att hyra till billigt pris å expeditionsvåningen, Brunnsgatan 4. Hänvändelse till expeditionen, telefon 10 62 05.

Ljusglimtar från Mongoliet

— 26:te årgången —

ORGAN FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN.

Redaktör: *J. M. Ollén.* Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Prenumerationspris kr. 2: — per år.

Prenumeration direkt genom expeditionen, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1945

71233

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 8	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Aug. 1945

Sommar.

I denna ljuva sommartid
gå ut, min själ, och gläd dig vid
den store Gudens gåvor.
Se, hur i prydning jorden står,
se, hur för dig och mig hon får
så underbara gåvor.

Av rika löv är grenen full
och jorden täckt sin svarta mull
med sköna, gröna kläder.
De fagra blommors myckenhet
med större prakt och härlighet
än Salomos dig gläder.

Ack, är det redan här så skönt,
är det så härligt och så grönt
på denna ringa jorden,
vad skall det då ej vara där
i härligheten, när jag är
en gång förklarad vorden!

P. Gerhardt.